

Scapă-me Dómne de neputința celor ce mereu
se jertfesc pentru mine, fără ca eu se aflu
mântuirea !

Poporul român.

Cărți de Rugăciune.

Acaftistul prés. Dzeu	În catifea leg. 4.30,	piele aur. 1.80
	frum. leg. 1.—	simpl. leg. 80
Carte de Rugăciuni în folos. tiner.		leg. 12
Cântări bisericesci		12
Cantece de Irodi la nascerea Dlui		broș. 10
Colinde Crăciunului și ale Pascilor		» 25
Epistolie Dlui Christos, casut din ceriu	leg. 12,	» 8
Farmecie desfacerea		broș. 6
Icône Sufletului, Rugăciuni și Cantari		leg. 50
Lumina credinței. Carticica de rugăciuni	leg. 30,	broș. 20
Margaritariul Sufletului, Rugăciuni și Cantari		leg. 50
Micul Cântăreț în biserică		broș. 8
Micul Margaritariu		leg. 22
Micul Rugătoriu de I. Dariu		broș. 8
Octoich mic, sau cele 8 glasuri	frum. leg. 90,	simpl. leg. 75
Paracelis fecior. Mariei		broș. 6
Rogăciuni și Cantari	leg. 12,	» 10
Sonorul. Cânturi ale înmorm. Dlui		» 12
Testament nou		leg. 25
Toma a Kempis despre imitatiunea lui Christos	frum. leg. 1.—	
Vasilu cel nou (Cartea vămilor)		leg. 66
Visul Maicei și Rogăciuni	leg. 12,	broș. 8

Poesii.

Argir și Elena, Istoria		broș. 16
Arion. Cânturi nationale de I. Dariu	leg. 30,	» 25
Aprodul purece, episodă istorică		» 5
Căntece cătănești de Enea Hodoș		» 8
Chiuituri, care striga fecior în joc		» 40
Codrean, craiul Codrului		» 6
Dialogul tiganului		» 25
Doine soldatilor de S. Muntean		» 12
Dorul inimii, căntece popor.		» 40
» » mică		» 30
Dorul Tinărimii		» 75
Gruia Vitezul și Novac		» 10
Inimăora, Poesii nation. de Pop-Retegă		» 30
Lacrami, Panorama lunei trecătorii		» 40
Leonat și Dorofata, vorbire de gluma		» 10
Leonat cel tiner		» 12
Lira Sionului său cântarea sărbătorilor		» 25
Mihu Copilul, cantece		» 5
Musa Somesana, poesii populare		» 30
Negru Voda și Manole, cantece dela Curtea de Argeș		» 5
Nu me uita, versuri funebr.		» 25
Oglinda norocului și a nenorocului		» 5
Oratii la nunte teranesci		» 5
Oratiumi și Evangel. tiganesca		» 6
Oprișanul. Poesia de Alecsandri		» 5
Poesii populare, culese de V. Alecsandri		leg. 30

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

„Dómne n'am om, care se me arunce
în lac!”

Alegătorii români din Transilvania, Ungaria, și Bănat, adecă acei indiviși de proveniență traiană, care numele de alegătoriu, ca și lucus a non lucendo îl portă pentru-că amăsurat programului nostru național politic, nu le este iertat se aleagă, au fost conchiemați pe ziua evangelistului Matei la o mare adunare în Sibiiu.

Adunarea a fost mult prea mare pentru micimea convocătorilor, și mult prea mică pentru mărimea noastră numerică de trei milioane trădători de patrie. — Trădători de patrie zic, pentru că tot românul, care azi nu vrea se se moldovangligorizeze, în ochii lui Bolondmiska, e trădătoriu de patrie.

Cam 300.000 alegători români avem noi în statul ideal alui Bolondmiska, și dacă toți s'ar fi prezentat la adunarea din Sibiiu, izvórale acuaductului lui Salbach deschise cu trei zile mai nainte, sigur s'ar fi dovedit de nesuficiente. Norocul însă, că, după Nebuna, numai 4500 de alegători s'au prezentat, și pentru atâta s'au găsit destui zileri politici ca se'i îmbete cu apă rece.

Eu din parte'mi, nu cu conștiința marilor nostri fabricanți politici, ci cu conștiința matematică am numerat exact 1115 de capete înțepenite între urechi în sala adunării. Dintre aceștia am cunoscut pe 4 nemți, 3 ovrei și pe un țigan, dar' cest din urmă nu cu dreptul de alegătoriu, ci cu dipla subțuoră.

Venit'au acești streini la conferința alegătorilor români în presupunerea, că aceasta e un congres al naționalităților, asta n'o știu. Ear' ce au căutat elevii din seminariul marelui activist Andreiu cel mare, cu dreptul lor electoral în cercurile tipicului, la o adunare de pasiviști, despre asta singur pandurul seminariial pôte da deslușire autentică.

Dar' se fie! Se dau drept Nebunei, și se ȃic, 4500 alegători au luat parte la adunare. Unde's cei 294.500 de alegători?

Acești 294.500 alegători absenți, în frunte cu Dr. A. Mocioni, după analogia Nebunei, sunt trădători de neam!

Adunarea s'a ținut în șura dela Gesellschaftshaus. Aici s'au îmblătit paiele politice din jireada ziaristiceii nōstre cu atâta entusiasm, încât de mulțimea plevelor cei mai departe veȃetori ochi politici nu erau în stare se pătrundă până'n vârful nasului.

Buni ochi trebuie se aivă găina orbă din proverbiu, care în mulțimea plevelor ar fi nimerit grăuntele resolvării cestiunei Românilor din statul lui Bolondmiska.

S'au sloboȃit apoi 8 rachete în ochii Europei, căreia Jupiter însuși numai în chip de bou a fost în stare se'i impună.

În tot decursul adunării, de 187 ori s'a strigat „se trăiască” încât și căpitanul poliții, încredințat cu susținerea ordinei, a răgușit.

În fine s'a cântat „Deșteaptă-te române!”

Deștepta-se-vor conducătorii noștri politici, asta rămâne întrebare deschisă.

Atâta e mai mult ca sigur: Cestiunea noastră națională în Ungaria zace ca bolnavul din scriptură lângă lacul Viferzdei, și strigă: „Dómnne, n'am om, care se me arunce în lac!”

Punedómnnestrajăgurimele.

Raportor special al Calicului.

Dialoguri,

ținute în șura dela Gesellschaftshaus, cu ocaziunea ultimei conferințe naționale.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cășolțian*): Ce crezi domnule, ore ce va mai fi și asta?

Domnul: Lucru mare, fétul meu!

Cășolțian: Dumnețeu te audă, numai de nu s'ar alege ear' nimica!

* * *

— Nu cunoști pe cocóna a cincea din rëndul prim de pe galerie, ui aceea, care mereu își linge buzele?!

— Ba da! — E o fată, care din anul 1848 mereu așteaptă se se mărite!

— Da ce caută aceea la conferință?

— Are dreptul de alegătoriu pasiv!

— Aha, vrea s'o aleagă careva, și se plece cu ea la popa!

* * *

*) Nu vestitul colector de milă națională, ci I. Cășolțian, morariul din Avrig. Culegătorul.

— Óre pentru ce s'a strigat acum „se trăiască?”

— Sigur pentru-că óre-care dela masa presidială 'și-a răsucit mustațele!

* * *

— Mă, eu atâta am strigat se trăiască, de am regușit!

— Tu, cel puțin, te-ai ales cu ceva!

* * *

— Bre, da și mergem acasă?

— Nu veți tu, că s'au hotărît tóte!

— Da ce s'a hotărît?

— Știu eu?!

— Eu 'mi-am fost adus merinde pe 8 zile!

* * *

— Óre într'o adunare atât de mare, pentru ce numai câți-va au vorbit?

— Pentru că puțini au priceperea politică!

— Eu era gata se strig: S'auzim pe domnul Z. Boiu!

— Boiu, ca vestit orator pomfuneber, 'și-a rezervat, precum se vede, cuvântarea pentru timpul, când ne vom îngropa politica!

— Ba mie mi se pare frate, că la noi ala'i politic mai mare, care strigă mai tare!

— Și asta póte fi!

Haidați se căutăm vechia Ungarie!

În scurt se'mplinesc o mie	Archangelul Mihăilă
De ani de când au venit	Român neaoș, om cu milă.
Ungurii în Europa	Ear' Eva când mi'l vedea
Și nu s'au europenit,	Încet cum s'apropia
Ba ce'i mai mult, nici nu știu	Țise lui Adam: vigyáz,
Mânatu-i-a ceva riu	Taci din gură și fi treaz
Alungatu-i-a vr'un vânt	De veți cât 'i-a fi de milă
Pe al Europei pământ?	La blândocul Mihăilă
Și mai mult: nu știu de unde	Și din raiu nu ni-a gonit,
De pe a Nilului unde	Atunci Mihaiu fû aci:
Ori de pe la Eufrat	— Am venit — îmi pare rău
Drumu'n cóce l'au luat,	Se vă scot de aici, că Țeu
Scurt: nu știu de unde sunt	Ați făcut mare păcat
Nici că ce fel de neam sunt	Când porunca a'ți călcat,
Și vai mult ar mai dori	Deci gătați-vă de ducă
Tóte aceste a le ști!	De pe a raiului luncă,
Sperând că m'or premia	Mergeți în Ungaria ...
Eu le desleg enigma:	Atunci Eva îi cădea
1. Știu chiar din istoria lor	În cóte și în genunchi
Că primul viețuitor	Și'i dicea: iubite unchiu,
Pe pământ, moșul Adam	Io's din naștere româncă,
A fost un Ungur pogan	Nu ne trimite la muncă,
Care de dragul Evii	Fie'ți milă, ai copii
Fu gata a păcătui;	Ce-or ajunge ei — nu ști,
Mai știu tot din istorie	De-or ajunge la vr'un rău
Că Dumnezeu de mânia	Ajutaio'i tot mereu,
Căci păcatelor s'au dat	Ear' de-or ajunge la bine
Pe un înger a mânat	N'or avea lipsă de mine,
Ca se'i gonescă din raiu	Fă'ți deci pomană și milă
Dar' îngerul a fost — vai!	Archangele Mihăilă.

Și Mihaiu se'nduioșă,
 Ruga Evei ascultă
 Și se'ntórse nęcăjit
 Căci nimic n'a isprăvit.
 — Scos'ai pe Unguri din raiu
 "Duce Domnul, lui Mihaiu?
 — Dómne, fie voia ta,
 Dar' n'ascultaiu porunca
 Că'mi fù milă de Eva
 Ce frumos se mai ruga
 Și'n genunchi cum mai cădea,
 Mi-a fost milă, am copii,
 Cum sfinția ta o ști
 Și de-or ajunge la rău
 Eva 'i-a ajuta, dëu,
 Că'i o muiere cu milă . . .
 — O vai ție Mihăilă!
 Dar' mai vai fiilor tãi
 De-or ajunge între rěi
 Că unguru'i tot ungur
 Corobeăta nu'i strugur!
 Apoi Domnul Ziditor
 Strigă se vină Gábor
 Îngerul cel unguresc
 Și'i dıce: İți poruncesc
 Se'mi scoți Ungurii din raiu,
 Dar' se nu faci ca Mihaiu.
 — Ne fie semmıt, instalom,
 Că dóră Gábor e om!
 Și fiind Gábor sătul
 Se duce — nene, fudul,
 Cu mustețe ascuțite
 Și cu pinteni la copite.
 Ear' Adam când mi'l zăria
 Tremura și se bocea:
 Uite, Eva, vine Gábor
 Procletul poruncitor
 Fișpanu Têrnavelor,
 Vai și amar de capul nost . . .
 — Taci, Adame, nu fi prost,
 Gábor s'ar vedea din umblet
 A fi om pogan de proclət,
 Dar' vedea-vei tu singur
 Cum se móie un ungur.
 Gábor vine s'apropie
 Pripit în a lui mănıe
 C'a făcut atâta cale
 Pe jos, deci când fù în vale
 İși mai suci mustața,
 Aer de pandur își da,
 Ear' dacă s'apropia
 De Adam și de Eva
 Cu glas aspru le dıcea:
 Gătați-vë de pornit
 Că de aceea am venit
 Se v'alung din paradis!
 Dar' Eva așa 'i-a dıs:
 Öcsém Gábor, fie'ți milă,
 Nu veni cu atâta silă
 Că dóră suntem de-un neam
 Ție ți unchieș Adam,
 Cu mine ești vër din frați,
 Nu ne lăsa desperați,
 Mai bine ne fă poșuş

Că dór' Ungurii au juş
 Ca Nemeşi a şi greşi
 Nu's mocani ca Români
 Se umble numai cu jalbe,
 Hai că'ţi fac plăcinte albe
 Şi papricaş de berbece
 Şi o leacă ni-om petrece,
 Apoi ca Ungur cuminte
 Vei afla tu doar' cuvinte
 Se ne scapi de'ncurcătură
 Că ai şi cap ai şi gură!
 Atunci Gábor îngâmfat
 Vădându-se lăudat
 Meg látjuk, el a strigat
 Şi s'a pus pe ospătat,
 Bea rachie îndulcită
 Şi mîncă la carne friptă
 De-a potya, cum îi e neamul
 Până'i mai crepa brihanul,
 Apoi mi-se ridica
 Şi din gard în gard mergea
 Până la Domnu — ajungea.
 Dar' ce'i Gábor? Domnul dice,
 Aşa îmi vii tu aice?
 Umblând tot din gard în gard,
 Unde foc te-ai îmbătat?
 — Eva, Dómnne, Eva, care
 Făcutu-ţi-a supărare
 Ađi te rógă de iertare,
 În veci nu ți-a mai greşi
 Deci fi bun n'o isgoni
 Tocm'acum în cap de iarnă,

N'are pe ea nici o haină
 Căldurosă şi-a perî
 Deci las'o, n'o isgoni,
 Ce-ar şi face ea în lume
 Cu Adamul ei, anume,
 Cu blândocul de bărbat
 Ce'l ține necununat,
 Dup'a lui Vekerle sfat?

Atunci Domnul îi grăieşte:
 Destul, Gábor, destul este,
 Nimica nu me priveşte,
 Că prinđi tu lui Adam parte
 Că la tatăto'i fû frate,
 Îți e unchiu, dar' me'ngrozesc
 Când vęd cu ce duh drăcesc
 Eva te scóse din minte
 Cu rachiú şi cu plăcinte;
 Uite'ți spun Gábor așa,
 Ce'i ce-or fierbe rachia
 Preste voi s'or ridica
 Jidanii, Gábor, Jidanii,
 V'or mánca la Unguri banii
 Şi moşii, şi omenie
 Până vor dice vai mie!
 Acum Domnul trimitea
 Pe Adam din raiu se dea
 Un omuţ ca un prisnel,
 Era neamţul Herr Wenzel.
 Se mergi tu până la raiu
 (Đice Domnul sfânt din graiu)
 Se scoți pe Adam afară
 Că'i om fără rënduială

Vrednic se pórte năframă
 Nu pălărie cu pană,
 Cu el scóte și pe Eva
 Că'i una cu vipera.
 — Fac tóte Dómnne, la fel,
 „Ci mă rog se'mi dai Befell
 Scris colea și cu ștempel
 Se nu gândească Eva
 Că eu fac din glava mea.
 Și Befellul 'i s'a dat
 Scris colea și ștempelat,
 El în mână l'a luat
 Și spre raiu a alergat
 În mână cu'n bâțicel
 După dēnsul cu cățel,
 Cu pēru'n ceafă zgăit
 Și călca pripit — pripit
 Ca toți Nemții. Când îl vede
 Eva la el se repede
 Se pune pe lângă el:
 Cum mai trăiești Herr Wenzel
 Veđi la noi, ne-a murì mâța,
 Adame, șterge lavița
 Se șadă domnul Wenzel,
 Tu Adame șeđi cu el
 Povestiți, până ce vin
 Cu friptură și cu vin.
 Și Eva mi se ducea
 Și friptură aducea,
 Friptură dela Turda,
 Vin roșu dela Țelna,
 Și borcut dela Basna,

Bere de-a lui Habermann,
 Dela Făgăraș hirean
 Garnisit lângă cârnați
 Apoi unt dela Galați
 Cu cartofi din Cristian
 Și șuncă din cela an.
 Tóte pe masă punea
 Și lui Wenzel îi đicea:
 Domnule, și vecine,
 Ian ia, uite, fă bine,
 Îmbucă ceva și bea...
 Wenzel se pune și ea
 Dóuē păhară de bere
 Apoi mână cu plăcere
 Tot ce ochilor plăcea,
 Tot ce lui îi trebuia,
 Apoi vin turna'n păhar,
 Îl gusta de nu'i amar,
 Apoi pe el apă acră
 Punea până da se fiarbă
 Și golea încet și rar
 Tot păhar după păhar
 Apoi pipa și-o scotea
 Pipa cu os la vergea,
 Cu tăbac și-o umplea,
 Eva cărbune'i ducea
 El fumuri groase scotea
 Și din păhar mai sorbia.
 Apoi la Befell privi
 Și lui Adam îi grăi:
 Ia'ți Adame tot ce ai
 Și te cară dela raiu,

Că uită-te am Befell
 Se nu te mai las de fel
 Nici o noapte se mai mâi,
 Dute'n besnă și'n pustii,
 Că tu nu ești cap la casă
 Ți-ai dat dreptul la boreasă;
 Pe dânsa s'o 'i-ai cu tine
 Că'n raiu nu 'i se cuvine!
 — D'apoi domnule ai milă,
 Nu ne face atâta silă,
 Mai lasă-ne o ȕi, două,
 Că am o clocă pe ouă
 Și ȕi-o dau cu pui cu tot
 — Nu pot, Evă, ȕeu nu pot,
 Că am Befell cu pecet
 Deci hai, mergeti în secret.
 Și Wenzel nu 'i-a slăbit
 Până din raiu 'i-a gonit,
 Apoi la Domnul s'a dus
 Și că 'i-a gonit 'i-a spus.
 — Bravolomești HerrWenzel
 Veȕi că ești om de Befell,
 De aceea până'n vecie
 Befellul al tȕeu se fie,
 Dar' se șȕi că Ungurii
 În veci nu te vor iubì!
 — Machnichs! ȕice HerrWenzel
 Bine că am eu Befell!

2. Dacă Adam cu Eva,
 Cum ȕice istoria
 Au fost Unguri; dacă ei
 Când erau prunci mititei

Au trăit în paradis
 Atunci nu'i lucru de rîs,
 Că patria Ungurului
 E pe plaiul raiului,
 Deci, dacă vor ei se șȕie
 Unde'i vechia Ungarie
 Cautе numai raiul
 Că acela e plaiul
 Menit pentru ori-ce Ungur.
 Dar' acum me gândesc singur
 Care raiu? — Cu geograf
 Ca cunoscător grozav
 De țeri, locuri și păduri
 Nu pot sta mult pe gânduri,
 Ci le spun verde curat
 Că acel loc l'am aflat,
 Aȕi e numit Gibraltar
 Acel minunat hotar
 Și aȕi este populat
 De un neam înpintenat,
 Nu's nici Nemȕi nice Români
 Sunt Unguri cu patru mâni,
 Acolo vȕntorceȕi pasul
 Când se'mplinește mileniul
 Nu'n stepele Asiei
 La umbra Himalaei
 Ci colea la Gibraltar
 Că dora nu înzadar
 Acolo'n apropiere
 Avu și Kosuth ședere.
 Acolo duceȕi-vȕ
 Neamul căutaȕi'l-vȕ,

Că'i voinic și e isteț	Pentru enigma deslegată
Cu pinteni și cu pěr creț,	Nu cer eu altă rēsplată
Drept că nu'i european	Dela Unguri, decât dóră
Limbă de urangutan	Pe un Kosuth bună oră
S'o'ntelegă — dar' sigur	Se'l facă gubernator,
Nobilul neam de ungur	După cum e gustul lor,
A'ntelege-o ca și-a lor	Atunci sunt prea mulțamit
Limbă, nici un muritoriu	Pentru munca ce-am muncit,
N'o mai știe, dară ei	C'atunci ca un berbeleac
O vorbesc de mititei!	Toți s'or duce preste cap!

Noutăți rătăcite.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 »Voința Națională« de descoperirile »Timpului« pri-
 vitóre la călătoria lui D. Sturza pe căile ferate austriace
 cu rambursă 'și-a perdut tótă voia!

* * *

Popóarele nemaghiare din Ungaria se aliază, Pázmándy
 la Cluj mofturi visează!

* * *

»Dreptatea« ȃice: Lupul nu-'i dihanie politică, Ro-
 mânia însēs lupi!

Așa stând lucrurile, pentru ce noi România ne mai
 spargem capul cu politica?

Costumul drăguții mele.

(Copie de pe natură.)

Auđend drăguța mea gazetele cum că ȃic
Româncele se se'mbrace după românesc tipic,
Cum adecă le prescrie humoristicul „Calic”

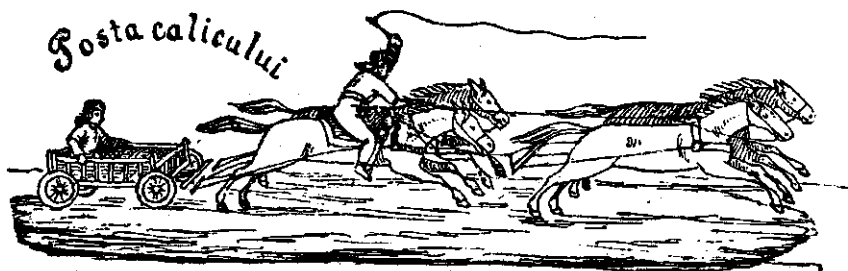
S'a pus cu cuget curat
Și cu brațe de bărbat
Până s'a încostumat.
Și astfel încostumată
Venit'a la bal odată
Dar' de nu me agrăia
Eu juram că nu e ea.

Rogu-vă se puneți séma după cum vi-oi descrie
Și se știți că așa fost'a, nu cum trebuia se fie:
Labele ei cele de găscă erau strânse ca'n șorub
În păpuți de catifea cu cătărume de plumb,
Ce dumniaei le cumperase sub firma c'ar fi de-argint
Păpuții au fost decoltați și din ei vedeai eșind
Niscari ciorapi cum e zăpada cu cenușe presărată,
Nici c'o mai fost în tot balul ca drăguța mea o fată.
Apoi rochii întărite, vinețite și călcate
Avea cel puțin vre-o șapte pe trupul ei aruncate
Ca din furcă, ear' la dos
Avea un snop de ovăs
Și preste el eară rochii care văjoiau cu gust
Celui cu capul cam searbăd ori cu creerul îngust.
Apoi preste acestea, dragă, adevăratul costum
La care lucrase biata chiar din postul lui Crăciun
Din anul 86 când scăpă din mănăstire
Unde fû la cavlisare*) cum merg bietele copile,

*) Te rog cetește: civilisare.

D'apoi ce costum, tot fluturi, tot ciucuri și zurgălaie
 Apoi roș — sfinte Ilare! — de jurai că e văpaie.
 Coșul ei ca o berbință era strîns într'un peptar
 De catifea vineție împenat cu fluturi mari,
 Ear' pe cap purta o cărpă verde ca iarba cea verde
 De sub care numai nasul o lecuță se mai vede,
 Nici tu pěr, nice frisură de sub ea nu se ivia,
 Era de necunoscut draga mândrulița mea!
 La grumazi purta o salbă împletită din mărgele
 De'ți lua de tot vederea reflectând lumina'n ele,
 Mânile până la umăr îi erau góle goluțe
 Mănuși de mătasă sură erau trase'n degetuțe,
 Și purta în mâni o batistă, ear' ordinea cea de danț
 Era pe piept aninată într'un strălucitor lanț,
 Și vorbea cu mumă sa o unguerească de pustă
 Nu cumva se se tradeze c'ar avea mintea îngustă,
 Și c'afar de româneasca dumniaei n'ar mai vorbi
 Și în limba cea mai cultă, cum o numesc ungurii.
 Vădēndu-o la bal astfel, drept vă spun, n'o cunoscuī,
 Credeam că este străină din țara cea cu sēcui,
 Căci nici portul nice limba nu erau a mândrii mele,
 Prea vorbea o pāserească, prea era grósă la șele,
 Dar' când o privii mai bine, și vădēnd c'ar fi chiar ea
 Îmi điseiu: Sfinte Pahone! vai de mândrulița mea!
 A înebunit sēraca, port și limbă și-o schimbāt,
 Deci mai bine îmi fac seama, decât eu 'i-oi fi bărbat,
 Și cu acest gānd nebun balul dracului l'am dat,
 Și m'am pus pe alergat până de un birt am dat
 Unde'n a mea desperare am beut m'am îmbētat,
 Nici călcaiu vr'un bal d'atuncia, dar' nici nu m'am însurat,
 Ci am pus gānd dumneđeesc
 Ca călugār se trăiesc

Când cu una, când cu alta,
 Până sapa și lopata
 M'or face se uit costumul
 Mândrii mele — bat'o fumul!

Până la espedarea acestui număr, mai mulți abonenți d'ai mei n'au plătit abonamentul restant, cu tóte că din partea administrațiunei, prin corespondință specială, li s'a aretat suma, cu care datoresc.

Sper, că nime nu va aștepta se-î gratulez de anul nou c'o citațiune înaintea judecătorii pentru restanțe de abonament.

Beneficiul de a primi calendariul meu pe anul 1895 gratuit îl au singur abonenții ordinari, care până în 1 Ianuarie, viitoriu trimit întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci.

Abonenții cu prețuri reduse primesc calendariul pre lângă trimiterea prețului de 36 cr. sau 1 franc. espedat franco.

Urzică Scandalografescu.

Noi Românii din Austro-Ungaria la olaltă cu cei din România avem aprópe atâtea ziare câți cetitori, dar' durere ziaristica, sau presa, ne lipsește cu desevîrșire.

Sub presă înțeleg eu un învățătoriu, care în școla publicității, cu entusiasm înfocat, învață popórele adevărul.

Așa era la noi când G. Bariț și C. A. Roseti stau în capul presei române.

Acești doi bărbați scriau gazetele lor din îmboldul inimei, aci ca se dea espresiune puterei interne, care'i mișca, aci se învețe, se animeze, și se corige greșelile contimporanilor.

Sub G. Bariț și C. A. Roseti presa română sta pe aceea treaptă, pe care stă școla, și se redigea cu consciositatea, ce emanează din studii serióse, și din o bogată esperință.

Colaborator prim al gazetelor lui G. Bariț, și C. A. Roseti, era caracterul.

Ați ziaristica noastră — onóre excețiunilor — dacă nu'i o întreprindere, un geșeft, sigur e o mitraileză umplută cu înjurături. Prim redactor la cele mai multe gazete, și cu deosebire în România, e chir șarlatan, ear' redactori oameni ciopliți numai din sêcure, crailicași politici, indiviți, pe care la altceva nu'i poți folosi.

Arta ziaristiceii constă la noi în a scrie articoli de lungimea unei poste despre lucruri, de care scriitoriul nici idee n'are.

Prin frase în strune și'n chinvale departe rêsunătore se acopere în ziaristica noastră lipsa de spirit, știință, și esperință, și se aruncă năsip în ochii publicului lesne credincios.

Oameni, care nici în teorie, nici în praxă, n'au vedere în esența vieții de stat, se încearcă în ziaristica noastră a rezolva prin articoli de fond fără fund cele mai grele probleme politice, și'n îngânfarea lor supralunară nu observă, că tot rezultatul mucei lor nu se deosebesc de al țiganului, care odinióră a scos luna cu cârligul din baltă.

Și atari mânjitori de hârtie cu negreală vreau se ne reguleze prin presă viața noastră publică, și se ne scótă la limanul cel dorit?

Zeci de ani, zi de zi, ziarele noastre ne îmbată cu chestiunea română din Austro-Ungaria. Chestiunea noastră națională se ventilează la Paris, în Londra, învinge la Haaga, triumfează în delegațiuni, bombardează în conferințe naționale cu rachete planetele din jurul lui Saturn etc. etc.

În mijlocul acestor strălucite victorii a causei noastre naționale, d'odată ne pomenim, că ziarul „Le Temps“ esprimă memorabilele cuvinte: „Chestiunea română din Austro-Ungaria e încurcată!“

În fața acestei constatări ziarele noastre pomenite din somnul cel de morțe într'un glas strigă: „Nici odată nu s'a simțit mai tare între noi Românii dorința de a se face deplină lumină asupra situațiunei poporului nostru, ca se știm, cum stăm, ce voim, ce trebuie se întreprindem, și cum trebuie se luptăm pentru realizarea postulatelor și aspirațiunilor noastre naționale.“

Ca prin un deus ex machina toate ziarele noastre politice, care au chiemarea a purta lumina înaintea oamenilor, d'odată ele însuși nuși ved drumul de întunec. La descoperirea lui Le Temps, că chestiunea Românilor din Ungaria e încurcată, ziarele noastre d'odată se ved în poziția acelu popă, care în ajunul Bobotezii, întrând cu iordanul într'o odae întunecată, a strigat: Aprindeți lumina, că nu ved se cânt!

Vai de dreptate.

Ungurii calcă dreptatea, tribunștii o ard, ovreii o cumpără, poporul face limbariță după ea!

Solomon Târziu.

Stan Pătitul.

Iancu, feciorul lui Chir Bogdan din Pitești, după ce 9 ani a învățat ingineria la Paris, s'a reîntors doctor în trei unghiuri în patrie. Patria l'a primit cu brațele unui cercul deschis, și l'a angajat ca ingineriu de distrucții la direcțiunea căilor ferate, adecă ca ingineriu de poduri.

Iancu, care în Paris se numera între primii crai de poduri, în scurt timp a dat cele mai vii dovești, că nu'și

cunoște terenul n'ouei sale crăimi, și fiind că podurile construite de el n'aveau tăria sufletească de a putea suporta liniștite greutatea locomotivelor căii ferate, înainte de a primi decretul alungării din post, s'a cugetat serios la construirea unui pod de trecere preste valea bicherii în taina căsătorii cu o fată d'ale marelui proprietariu repostat Vlad Stochireanu.

Vlad Stochireanu, mare proprietariu pe Topolog, în fața de cătră răsărit a muntelui Surul, murind, a lăsat în viață trei fete mult mai bogate decât frumoșe, dar' fie-care destul de matură spre a putea face din ea un pod sigur preste abisul, care desparte pe flăcăi de viața casnică.

Așa Iancu, feciorul lui Chir Bogdan, în prevederea, că ați mâne va se i se gate pânea cea de tôte Țilele din straiță, cu ajutoriul unui popă gata totdeauna a lega și deslega, legându-se d'o fată d'ale lui Vlad Stochireanu, a legat cu ea taina sfintei căsătorii, și aștepta liniștit decretul de adio din postul de ingineriu constructor al căilor ferate din patrie.

Curênd după căpățuirea casnică, lui Iancu 'i-a sosit și decretul de sictir din postul de ingineriu constructor, dar' deja prea târziu, pentru ca se'i mai p'otă causa dureri de căpățină.

Lumea rîdea și'și bătea joc de demisionarea lui Iancu din servițiul de distrucțiuni al căilor ferate. El însê în superioritatea sa arhitectonică striga asupra superiorilor sei din tagma inginerilor de construcțiuni până sus la ministrul lucrărilor publice, că toți's niște gugumani patentati.

Și într'adevăr toți superiorii lui Iancu din despărțământul lucrărilor publice până sus la ministru, loviți cu leuca cum erau, n'au fost în stare a cuprinde talentele lui inginerești. Asta a dovedit'o Iancu îndată ce a primit moșiile socru so în propria sa administrațiune.

Eșind Iancu afară la moșia de pe Topolog, în prima zi a dat cele mai vii dovezi despre superioritatea sa de ingineriu constructor. Cu ochii sei ageri uitându-se preste curtea cea mare a moșii de pe Topolog, îndată a aflat, că o grămadă mare de gunoiu ridicată în curte dinaintea grajdurilor de vite, pre lângă mirosul neplăcut, ce împrăștie, diformează tótă curtea, care altcum era óblă ca masa.

În urmarea aceasta, prima sa dispozițiune economică a fost a aduna pe toți servitorii curții, și ale da porunca, ca se facă o gaură în curte, și în asta se bage tot gunoiul. E urită, și se Iancu cătră servitori, o curte cu dealuri și mai urită o curte cu dealuri de gunoiu puturos.

Unul dintre servitorii curții, auđând porunca boeriului Iancu, 'i-a șis: Bine boieriule, e prea ușor se facem o gaură în curte, și se băgăm tot gunoiul în ea, dar' curte óblă ca masa tot nu vom putea avea, pentru că pământul scos din gaură, tot rămâne deal în curte!

Prostule, îi șise atunci Iancu, tu se me înveți pe mine, ingineriu absolut dela Paris, cum se se oblească curtea? — Mă, gaura trebuie atât de mare făcută, ca nu numai gunoiul, dar' și pământul scos se încapă în ea!

Popa Colac cu popa Pupăză,

Colac: Ce zici sôte la conferința alegătorilor români adunați în 16 Novembre la Sibiu în șura dela Gesellschaftshaus?

Pupăză: Fală gólă, straiță ușoră! Lucru pripit sôte, și graba strică treaba!

Colac: Ce sôte, și tu ești vëndut Ungurilor, și tu ești trădătoriu de neam, ca Dr. A. Mocioni?

Pupăză: Pune'ți tu strajă pupezei sôte. Eu zic Tatăl-nostru, nu fac politică pentru pânea cea de tôte ȕilele, ca cei-ce strigă lui Dr. A. Mocioni, că e vëndut Ungurilor, și'i trădătoriu de neam. — Dar' eu n'am se port socoteala lui Dr. A. Mocioni. Eu ce ȕic e sfânt. Adunarea

alegătorilor români din 16 Novembre dela Sibiu e o fală gólă straiță ușoră, și tot ce afirmă Nebuna despre grandiositatea acestei adunări e un scandal public. Tu ai fost de față ai vădut tóte. Nu e, te întreb eu, un scandal public a afirma, că afară de alegătorii din loc și jur, singur pentru alegătorii streini s'au dat la biroul Nebunei 4500 bilete de intrare? Nu'i asta o fală gólă straiță ușoră ridicată la a șeptea potență a obrăznicii? — Mă, patru alegători se fie stat unul cu picioarele pe capul celui alt, și 4500 de oameni în șura dela Gesellschaftshaus n'au loc. Apoi în a șeselea parte a sălei te puteai da de a róta, că nu te pálei de nime. Dacă însă gazetele nóstre 'și-ar fi făcut datorința, ar fi luminat poporul, și adunarea nu s'ar fi conchiemat de azi pe mâne, atunci nu 4500 câți visează Nebuna, ci ca odinióră pe Câmpul Libertății, 40.000 alegători se adunau la Sibiu, că pe toți Români îi arde sub călcâe, ca se'și realizeze odată drepturile naționale călcate cu atâta ușurință în picioare. De aceea nu pentru că Dr. A. Mocioni zice; eu o ȃic: Lucru pripit, și graba strică treaba!

Colac: În asta'ți dau dreptate. Mie însă și aceea îmi cade lucru curios, cum vine un popă simplu cu brâu negru, ca Mangra, se deschidă o adunare națională atât de importantă, și nu un metropolit, un episcop, sau cel puțin un vicariu?

Pupăză: Eu de rang nu me leg. Mangra, ce e drept, pórtă brâu negru, alții nas roșu, pentru merite. Mangra e și un naționalist consumat, și zelos până la securea, cu care țiganul a voit se crepe Luna, și se facă cărbuni din ea, dar' pentru conducerea cauzei nóstre naționale îi lipsește aceea, ce englesul exprimă prin cuvintele: „Na hinto puterea!“ — Pe mine aceea me neliniștește mai mult, că

Dr. A. Mocioni, Babeș, Brădicean, Rotariu, Dr. A. Mureșian și mulți alți mari fabricanți în articoli de politică națională n'au luat parte la adunare.

Colac: Împrejurarea asta și mie nu'mi mirósă a bu-suioc. Acum ori nici odată ar trebui se ne strângem noi rëndurile!

Pupăză: Noi de un timp óre-care atâta ne strângem rëndurile, de eu mult me tem, c'o se ne plesnească cer-curile, — dar' eu me duc sóțe se'mi puțluesc uneltele pentru instalarea noului metropolit, adio!

Colac: Adio sóțe! — Vedeți numai de'l instalați batăr pe 80 de ani, dór' până atunci ne strângem și ținghiliile!

Țiganul cătană.

Căpitanul: Ce ai face tu mă în bătae, unde mergând înainte poți se mori, și dând înapoi, camerazii tei sigur te împușcă?!

Țiganul: M'ăși trage la o parte!

Medicul sigur.

Țeranul: Da cei domnule doctor, tata a murit?

Medicul: Da, a murit!

Țeranul: Óre se nu fie numai o amorțială, o mórte prefăcută?

Medicul: Fi hodinit dragul meu, pe cine'mi pun eu odată mâna, ala e sigur mort!

Poesii populare din Banat de Enea Hodoș	broș.	1.30
Poesie. Romante si Cantece	»	6
Roman Grue Grozovanul, cantece din Besarabia	»	5
Starostele seu Datini nuntilor	»	25
Stefanița Vodă, cantece din țera Oltului	»	5
Trandafiri si Viorele	»	60
Vechiu si Nou. Versuri din italiana	»	10
Versuri de Dor	»	25
Visul pescarului. Poveste de A. Panu	»	5

Cărți diverse.

Amor si dincolo, novelă	broș.	25
Amorea amicabile seu datorintiele intre amici	»	15
Anecdote si glume	»	40
Ardeleanul glumet. 101 anecdote	»	50
Bella, Istorie circasiana	»	20
Carte de bucate, mare (680 pag.)	»	80
Carte de felicitari	»	22
Carte de visuri, pers.-egipt. cu ilustratiuni	»	16
Colecta de recepte din economia	»	50
Culegere de istoriie morale	»	30
Cu vârful penei. Scrieri sat.-humor. de A. Popp.	»	55
Educatiune de scôla și acasa	»	20
Epistolar amorului	»	45
Explicarea Visurilor	»	18
Explicatiunea asupra Viselor	»	45
Felicitări in poesii și prosa de G. Simu	»	20
Geneveva, istoria ilustr.	»	40
Intemplanturi curioase, comedie	»	25
Intemplanturile lui Pacala	»	10
Istoria lui Alexandru c. mare . . . . . leg. 40,		30
Istoriie morale, ilustr.	leg.	50
Limba florilor de amor . . . . . leg. 30,	broș.	20
Mandrin, capitan banditilor, novella		60
Moș Stoica, 101 minciuni	»	20
Minunile sf-lui Sissoe	»	6
Nepotul ca unchiu, comedia în 3 acte	»	20
Nopti de iarnă, novele	»	1.—
Păschălia populara din manuscrite vechi	»	6
Piram si Tisbe, intempl. jalnica	»	15
Planete, Calendar de 150 ani	»	40
Povest Banatului de George Cătană. vol. I. si II.	»	30
Proverbe Romanilor	»	50
Răota norocului, seu vechiul si noul	»	80
Robinson, cu 6 chipuri	»	35
Stil epistolar de inima	»	36
Til Buchogiinda, faptele de ris	»	25
Toaste. Să audim	»	20
Traditiuni popor. rom., adunate de Marian	»	40
Trepetnicul cel mare pentru tôte miscarile	»	5
Un Cuiu, poveste de I. Stefanescu	»	10
Viata si pildele lui Esop.	»	30

Calendarul Calicului pe anul 1895

a eșit de sub tipariu.

Unic în felul său, cu multe ilustrațiuni humoristice și satirice, conținut original, Calendarul costă 36 cr. sau 1 franc.

Abonenții ordinari ai Calicului, care pentru anul 1894, deși au plătit întreg abonamentul până'n 1 Ianuarie, n'au primit calendarul din lipsa de exemplare, vor primi calendarul anului 1895 gratuit, ori mai rămân ori ba a se numera între abonenții noștri.

Abonenții noi și vechi, care până în 1 Ianuarie viitoriu ne trimit d'odată întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci primesc calendarul gratuit.

Abonenții cu prețuri reduse, cât și cei-ce plătesc abonamentul în rate, primesc calendarul cu 36 cr. sau 1 franc, espedat franco.

Toți cei-ce cumpără cel puțin 10 calendare, primesc un rabat de 10 crucei de fie-care exemplariu.

Comandele, numai cu bani gata, se adresează la librăria W. Krafft în Sibiu.

Din partea noastră singur abonenților Calicului se espedează calendarul.

Numerul prim al Calicului, anul 1895, de probă, îl espedăm tuturor celor ce ni'l cer.

Administrațiunea Calicului.